

Kære venner, kammerater og fællesskabere,

I dag – 1. maj – mærker vi historiens vingesus.

Det er en dag, hvor vi ikke bare mindes kampen, men aktivt går i den.

En dag, hvor vi står på skuldrene af de kvinder og mænd, der gik forrest, da arbejdstid ikke var noget, man kunne regne med, og rettigheder var noget, man skulle kræve – ikke forvente.

Vi står her, ikke kun for at fejre de rettigheder, vi allerede har vundet, men for at minde hinanden om, at kampen aldrig er forbi.

For det arbejdsmarked, vi har i dag, blev ikke givet – det blev kæmpet frem.

Og vi er her i dag, fordi det stadig er nødvendigt at kæmpe for et samfund, hvor fællesskab og solidaritet er i højsædet.

Jeg er stolt af at stå her i dag –

det er min første 1. maj-tale,

og jeg kunne ikke ønske mig et bedre fællesskab end jeres at tale for.

Tak fordi jeg må være en del af jeres fællesskab i dag.

Jeg repræsenterer en faggruppe,

der sjældent fylder i medierne med de positive historier –

men som til gengæld positivt fylder noget helt andet: Menneskers liv.

Jeg repræsenterer en faggruppe,

der arbejder med børn, unge og voksne,

der har brug for støtte, struktur og stabilitet – nogle gange hele livet.

Vi skaber tryghed, relationer og udvikling.

Vi er socialpædagoger. Og lige nu er vi for få.

Mangel på socialpædagoger er ikke bare et problem for os i faget –

det er et samfundsproblem.

Når vi mangler hænder og hoveder, går det ud over kvaliteten og fagligheden.

Det går ud over dem, der har brug for nærvær og relationer –

De har ikke brug for stressede personaler i konstant udskiftning på grund af dårlige arbejdsvilkår og arbejdsmiljø.

Og lad mig lige understrege én ting:

Socialpædagogisk støtte gør en forskel.

Ikke bare i det små – men i det helt store.

En ny undersøgelse fra Rambøll dokumenterer det, vi som fagpersoner altid har vidst:

At socialpædagogisk støtte styrker livskvaliteten,  
øger borgernes deltagelse i samfundet  
og mindsker behovet for indgribende og dyre indsatser.

At faglighed forandrer liv

Når vi er til stede – fagligt, menneskeligt og stabilt –  
så skaber vi rammer, hvor mennesker får mulighed for at udvikle sig, mulighed for at træffe  
egne valg  
og leve så selvstændigt et liv som muligt.

Det er ikke bare støtte – det er frihedsskabende arbejde.  
Og det virker og er i sidste ende besparende ift. kommunernes økonomiske midler.

Men det kræver, at vi er nok, at vi har tid – og at vi er de rigtige.

Det kræver uddannede socialpædagoger med indsigt, viden og erfaring

Ikke bare nogen med hjertet på det rette sted, men nogen med både hjerte og faglighed.  
For det er netop den kombination, der gør forskellen.

Eller sagt med andre ord:

Socialpædagogisk arbejde kræver socialpædagogisk faglighed.

Det gælder også i ledelsen.

Faglig ledelse er afgørende for kvaliteten.

Vi har brug for ledere, der forstår det pædagogiske håndværk samt den komplekse hverdag,  
som det socialpædagogiske arbejde rummer.

Hvis vi ønsker flere socialpædagoger, er vi blandt andet nødt til at skabe arbejdsvilkår og  
rammer, så vi ikke oplever at skulle gå på kompromis med vores faglighed  
eller med den tid, der er til det enkelte menneske.

Ellers ender vi med socialpædagoger, der forlader faget før tid – omsorgstrætte og nedbrudte.

Og det bringer mig til fastholdelse.

Fastholdelse af trofaste og dygtige medarbejdere.

Når man hører ordet fastholdelse i kommunale sammenhænge, høres det oftest som et  
spørgsmål om:

*"Hvordan får vi folk til at blive i jobbet – på trods af alt det de står i?"  
på trods af skrabede budgetter og på trods af et presset arbejdsmiljø*

Men hvad med at vi vender det om og i stedet spørger:

*"Hvordan skaber vi et arbejdsmiljø, hvor folk har lyst til at blive?"*

Det burde være ret simpelt.

Det handler om arbejdsvilkår.

Om trivsel.

Om faglig stolthed.

Om ikke at føle sig alene med svære beslutninger.

Om at blive inddraget og hørt,

når der sker ændringer, der påvirker vores arbejdsliv og arbejdsplads.

Og ja – det handler også om løn.

Men først og fremmest handler det om,

hvilket arbejdsmarked vi ønsker at have i Danmark.

Ønsker vi ét arbejdsmarked for de stærkeste – eller ét for alle?

Et retfærdigt og inkluderende arbejdsmarked,

hvor der er plads til forskellighed, til udvikling og til et godt arbejdsliv – hele livet?

Jeg ved godt, hvad jeg kæmper for.

Jeg kæmper for et samfund, hvor vi løfter i fællesskab og ikke lader nogen i stikken.

Jeg kæmper for et arbejdsmarked,

hvor ingen bliver syge af deres arbejde, men i stedet vokser med det.

Jeg kæmper for et arbejdsmarked, hvor socialpædagoger – og andre fagfolk bliver anerkendt og respekteret for det vigtige arbejde de udfører.

Jeg kæmper for et arbejdsmarked, hvor medarbejdere ikke kun ses som ressourcer, men rent faktisk mennesker.

Og det starter med at vi tager arbejdsmiljøet alvorligt.

Ikke kun som en note i et referat, men som noget vi vil måles på politisk, ledelsesmæssigt og menneskeligt.

Så lad os minde hinanden om, hvad det handler om:  
Fællesskab. Værdighed. Retfærdighed.  
Og om at vi kun kan løfte i flok.

Derfor er vi her i dag.  
Fordi kampen stadig er nødvendig.  
Fordi vi stadig har meget at kæmpe for.

Så lad os fortsætte kampen sammen –  
i fagforeningerne, i byrådssalene, på arbejdspladserne  
og her på gader og pladser.  
Vi ved, at når vi står sammen, så kan vi skabe forandring.

Jeg tror på, at vi sammen –  
fagforeninger, medarbejdere og politikere –  
kan skabe de nødvendige forandringer.

Jeg tror på, at når vi tør lytte til hinanden og tage arbejdsmiljøet alvorligt,  
så kan vi skabe et arbejdsmarked, hvor man ikke kun tæller ned til fyraften  
men også glæder sig til morgendagens arbejdsdag.

Vi kan ikke løse alt i dag.  
Men vi kan love hinanden én ting:

At vi ikke stopper med at kæmpe.  
At vi bliver ved med at drømme om – og kræve –  
et arbejdsmarked, hvor vi ikke brænder ud,  
men brænder for det, vi gør.

For når vi står sammen, kan vi flytte bjerge.  
Når vi står sammen, kan vi skabe forandring.

Tak fordi I lyttede.  
Tak fordi I står her.  
Og tak fordi I kæmper –  
ikke kun for jer selv, men for os alle.

Rigtig god 1. maj og rigtig god kampdag.